

[Ellinger.]

Grund er Lovforslaget blevet noget misforstaaet. Det er dog mærkeligt, det maa jo ikke være godt affattet, naar det kan misforstaas saaledes; men man har fra den frie Handels Side tænkt eller ment, at Lovforslaget skulde være rettet imod Præparater; som forhandles i den frie Handel, altsaa ikke blot paa Apoteker. Ministeren benægter imidlertid bestemt, at det er Meningen, det staar intetsteds i Lovforslaget, som udelukkende handler om de Midler, der ifølge den tidligere Lov kun maa forhandles paa Apoteker. Men er der nogen, som har fremkaldt denne Uro, er det dog virkelig Ministeren selv. Thi da i Fjor to af Partiernes Ordførere her i Tinget udtalte sig for Nødvendigheden af Kontrol ogsaa med de Præparater, som sælges i den frie Handel, gjorde Ministeren opmærksom paa, at der sidder en Kommission, som gennemgaar alle de Præparater af sundhedsmæssig Betydning, der kan betegnes som Lægemedler, og som skal bestemme, hvorvidt de bør henhøre under Apotekerhandel og altsaa skal ind under Kontrollen. Og saa trøster han de to paagældende Talere med, at Ministeren gaar ud fra, at denne Kommission vil løse sin Opgave saaledes, at alt hvad der paa nogen Maade kan henregnes til Lægemedler, kommer ind under, hvad der skal forhandles paa Apotekerne, og derfor bliver underkastet den Kontrol, hvorom der er Tale her. Det er altsaa ikke rigtigt, naar Ministeren i Aar siger, at man ikke vil røre ved det, der nu foregaar ude i den frie Handel. Det er i stik Modstrid med, hvad Ministeren sagde i Fjor.

Hvad nu det foreliggende Lovforslag angaar, kunde jeg ønske at faa en Diskussion i Gang med den højtærede Minister angaaende Hovedbestemmelserne i dette. Det Synspunkt, der er lagt til Grund for Lovgivningen om Apotekervæsenet, og som formentlig ogsaa bør gøres anvendeligt overfor de Lægemedler, der omhandles i det foreliggende Forslag, er jo Hensynet til Befolkningens Tarv, idet Hensigten er at skaffe Befolkningen saa god Medicin som muligt, saa billig Medicin som muligt og saa let Adgang til Medicin som muligt, jfr. Medicinalkommissionens Betænkning V. af Juni 1912. Det, der har Interesse her, er, om Gennemførelsen af Lovforslaget har Betydning for Befolkningens Forsyning med god og billig Medicin. Det er ganske rigtigt, som det siges i Bemærkningerne og Bilagene til Lovforslaget, at der, som der staar, er et „Hul“ i Kontrollen med Apotekervarer, da de Foranstaltninger, som ellers er paabudt,

svigter med Hensyn til Fabriksmedicinen. Men naar det saa tilføjes af Ministeren, at Lovforslaget har til Hensigt at lade denne Fabriksmedicin underkaste en lignende Kontrol som den, der gælder med Hensyn til Medicin, der fabrikeres paa Apotekerne, maa jeg afgjort bestride, at dette vil kunne ske. I Praksis vil det være ganske umuligt at anvende en lignende Kontrol overfor Fabriksmedicinen, og hvis jeg har Ret heri, haaber jeg ogsaa, man vil give mig Ret i, at man ikke bør give det Skin af, at det er anderledes. En Kontrol med færdiglavet Medicin er meget vanskelig, navnlig naar det drejer sig om Medicin, der indeholder et stort Antal forskellige Stoffer. Ved Apotekerkontrollen indskrænker man sig derfor heller ikke til at undersøge og kontrollere den færdige Medicin, men ved Kontrollen sikrer man sig, at Lokalerne er af forsvarlig Beskaffenhed og holdes i forsvarlig Orden og Renlighedstilstand, at Raastofferne, der anvendes, opbevares paa betryggende Maade til Bevarelse af deres Konstans, at Bestemmelserne angaaende Vægte og Vægtlodder og de Beholdere til Opbevaring, som Farmakopeen foreskriver, sker Fyldest, og — hvad der ikke er det mindst vigtige — at Tilberedelsen af Medicin sker paa betryggende Maade efter bestemte Forskrifter og foretages af faguddannede Farmaceuter. Derimod er der intet til Hinder for, at en Mand kan indrette sig en Fabrik for Tilberedelse af, skal vi sige Jernpiller, i en lille Lejlighed, hvor nogle Damer udfører Arbejdet, og nogen Kontrol med Fabrikkerne er der jo ikke Tale om og kan der ikke være Tale om. En tysk Bog, der indeholder en Fortegnelse over Medicinfabrikker, har et Antal paa mellem 4 000 og 5 000. Men som Eksempel paa, hvor stor Vægt der lægges paa, at Apotekerne er forsynede med Varer af god Kvalitet, og paa, at Bedømmelsen af Varerne foretages paa et Stadium, hvor en effektiv Undersøgelse er mulig, skal jeg anføre, at det er forbudt Apotekerne at indføre skaarne og pulveriserede Plantedele fra Udlandet, idet Sagkundskaben har ment, at en Undersøgelse af de fintdelte Plantedele ikke giver tilstrækkelig Garanti for Varens Godhed. Apotekerne skal enten købe de hele Plantedestoffer, hvis Godhed kan kontrolleres, og saa selv forarbejde disse Stoffer, eller ogsaa skal de indkøbe de fintdelte Plantedestoffer paa et af Staten autoriseret og kontrolleret Laboratorium, som har købt Plantedelene i hel Tilstand og derefter forarbejdet dem. Men dertil kommer, at der ikke bliver Kontrol med hver Portion Fabriksmedicin, der udgaar til Befolkning